

Η ατραπός της Παράδοσης

Από τον Κυρίαρχο Μεγάλο Γενικό Ιεροφάντη, Κυρίαρχο Μεγάλο Διδάσκαλο

Roberto Randellini

33° 90° 97°

Η οδός της Παράδοσης, ή αλλιώς η οδός της Μύησης, είναι μία μάχη μιάς πλευράς του εαυτού μας, εναντίον μιάς άλλης πλευράς του εαυτού μας. Υποκείμενο και Αντικείμενο συμπίπτουν και αντιπροσωπεύουν την ενότητα του Όλου. Η φύση η προερχόμενη από το Πνεύμα, πλασμένη ab origine (Σ.τ.Μ.: εκ της πηγής) από την τριπλή πνοή του Υπέρτατου Κτίστη των Κόσμων, τείνει να μας απελευθερώσει από τις αλύσους του υλικού επιπέδου στο οποίο είναι συνδεδεμένη. Το πνεύμα, αντιτιθέμενο στην ύλη, διατηρεί την δυνατότητα να μας λυτρώνει και να μας εκτοξεύει προς επίπεδα πιο λεπτά και φωτεινά.

Αυτό, όμως, πραγματοποιείται μέσω της Μύησης στους διάφορους βαθμούς, η οποία θεωρούμενη sub specie interioritatis (Σ.τ.Μ.: υπό το πρίσμα της αιωνιότητας) θα μας βοηθήσει στην υπέρβαση των δοκιμασιών και των εμποδίων, και να μην απογοητευόμαστε από την πίεση κάθε εμποδίου που μας κάνει να υποφέρουμε. Ο σύγχρονος πολιτισμός, όλο και περισσότερο απομακρυσμένος από το πεδίο της «πηγής», των «ονείρων», γεννά συνεχώς σκιές, κενούς ανθρώπους και ανεπαρκείς.

Η μέθοδός μας είναι πιστή στην Παράδοση. Από καιρού εις καιρόν, το Εγρηγορός του Τύπου μας, μπαίνει σε δράση για να αμυνθεί όταν νοιώθει την αναγκαιότητα κάθαρσης του χώρου όπου δρά πραγματικά αλλά αόρατα, κάθαρσης από σκουριές και ακαθαρσίες, από βέβηλες ανάγκες αλλαγής κατεύθυνσης...

Εμείς, λέμε φωναχτά και προς κάθε κατεύθυνση ότι το μόνο πράγμα που οφείλουμε να αλλάξουμε, είναι ο κατώτερός μας κόσμος. Ο μνημένος οφείλει να μάθει και να εξασκεί την δράση του V.I.T.R.I.O.L.

Η Παράδοση είναι τέλεια εντός της. Ουδέποτε τελειοποιήσιμη, όπως πολλοί πιστεύουν, αφού μας προσεγγίζει από το Άνω, ή εάν θέλουμε, από το Κέντρο.

Πριν ξεπεράσουμε την ανθρώπινη φύση, πρέπει να την αναμορφώσουμε και να την τελειοποιήσουμε. Η Παράδοση είναι αδιάλειπτο αποτέλεσμα Αλήθειας η οποία αφορά τη σχέση μας με τον Θεό, τη Φύση και τον Άνθρωπο. Κατέρχεται σε όποιον χτίζει τον προσωπικό του Ναό καθαρότητας και αγάπης προς τον πλησίον. Η Παράδοση δεν χρειάζεται να βελτιωθεί. Εμείς χρειαζόμαστε κάθαρση και αποβολή των ψευδαισθήσεων, προκαταλήψεων και απατηλών πέπλων.

Ο εφησυχασμός της δυνατότητας εξήγησης κάθε μυστηρίου της Μύησης μέσω της λογικής και της σκέψης, θα εμποδισθεί αναπόφευκτα από εκείνον που η Παράδοση αποκαλεί «**Φύλακα του Κατωφλίου**». Η μύηση είναι μία υπόθεση κάθαρσης και τελειοποίησης της ανθρώπινης φύσης μας. Οφείλουμε να επαναδομηθούμε με βάση αξίες ξεχασμένες και εν ευθέτω χρόνω να δημιουργήσουμε μία νοοτροπία «Παραδοσιακή».

Η ατραπός της Παράδοσης προβλέπει ένα σημείο άφιξης, έναν κατάπλου. Είναι μία υπόσχεση που μπορούμε να πραγματοποιήσουμε ενώνοντας τις δυνάμεις μας με εκείνες της Θείας Πρόνοιας, με σεβασμό στους νόμους της φύσης, στην συνειδητοποίηση ότι οι ακαδημαϊκές γνώσεις δεν πρόκειται να ορίσουν την πλήρη πραγματοποίηση εκείνου του θείου μυστηρίου το οποίο κάθε τόσο μας προσεγγίζει με την βοήθεια του πνευματικού εκείνου επιπέδου που εμείς αποκαλούμε «Secretum».

Ο Τύπος μας διατηρεί τα μέσα για την λείανση του ακατέργαστου λίθου μας και την μετατροπή του πρώτα σε κυβικό και μετά σε κυβικό με αιχμή, την μετατροπή του Μολύβδου σε Χρυσό, ανακαλώντας τον άνθρωπο, από το σημείο πτώσης του και την διαίρεση, σε εκείνη την κατάσταση όπου θα κερδίσει την Μυητική του αφύπνιση μέσω της Ενότητας με τον Δημιουργό. Η μέθοδος του Τύπου μας αναζωογονείται από την αόρατη παρουσία των Μεγάλων Διδασκάλων του παρελθόντος, οι οποίοι από την ακμή της Πυραμίδας αγρυπνούν ακατάπαυστα.

Όποιος ακολουθεί την αντίθετη κατεύθυνση αυτών που υπόσχονται απατηλές απολαύσεις, εύκολους δρόμους, ποσότητα αντί ποιότητας, και ό,τι είναι αντίθετο στην Παράδοση θα βρεθεί με τις δαγκάνες του σκορπιού στην πλάτη όπως ο μύθος του Αισώπου μας λέγει πολύ σοφά:

«Ένας σκορπιός που αναζητά τροφή στην απέναντι όχθη του ποταμού προτείνει στο βάτραχο να τον περάσει μεταφέροντάς τον στην πλάτη του. Στις αντιρρήσεις του βατράχου ότι κινδυνεύει να τον θανατώσει με το κεντρί του επειδή είναι επιρρεπής σε τέτοιες καταστάσεις, ο σκορπιός αντεπιχειρηματολογεί ότι σε τέτοια περίπτωση θα πνίγονταν και ίδιος μια και δεν γνωρίζει να κολυμπά...

Πείθεται ο βάτραχος, αλλά περίπου στο μέσο της διαδρομής η τρυφερή σάρκα του βατράχου έβαλε τον σκορπιό σε πειρασμό και τον κέντρισε.

Τότε ο βάτραχος πρόλαβε και αναφώνησε «γιατί το έκανες αφού και οι δυο μας είμαστε πια χαμένοι».

«Το ξέρω» απάντησε ο σκορπιός, «αλλά είναι στη φύση μου να κεντρίζω».

Η αγαθοπιστία και η αφέλεια, κατά την ατραπό προς την Παράδοση, είναι κάτι που πρέπει να αποβάλλουμε, προκειμένου να αποφύγουμε να ξανα-πέσουμε. Και αυτό είναι κάτι που μου άφησε παρακαταθήκη διδασκαλίας ο Απελθών Κυρίαρχος Μεγάλος Διδάσκαλός μας Sebastiano Caracciolo.